Написав Рибаков Віктор
П'ятниця, 27 вересня 2019, 09:26

Проповідь

Коли прихОджу в дім Господній,
ЗавждИ очікує душа,
Що скаже їй Господь сьогодні,
В молИтвах, псАлмах, чи віршАх.

Але найбільш всього чекаю,
Я гарну проповідь, яка
Мене і тішить, і навчає,
І викриває у гріхах.

А проповідь, то центр служіння,
Вінець церковного життя,
Вона пробуджує сумління,
Й веде людей до каяття.

Так закликає всіх пропащих,
прийти до Бога, а вже нас,
хто вірує, ставати краще
схиляє Словом повсякчас.

То вдосконалення задачу
рішає проповідь, або ж,
Складне нам місце розтлумачить,
Що звОлів там, сказати Бог.

Або, ось бачить проповідник,
У Церкві дехто заблукав,
Чи поступає хтось не гідно,
То викривати грішних став.

Коли ж ця проповідь лунає,
То ти звисОка не гадай –
Кого ж це пастор викриває? -
Вона про тебе брате, знай.

Щоб в Церкві проповідь звучала,
Потрібні троє, це зазнач -
Бог, проповідник і звичайно,
Повчання прагнучий слухач.

Бог бачить в Церкві всі проблеми,
Людських сердець читає суть,
Підкаже проповіді тему,
І в Дусі пробуває тут.

А проповідувати може,
Лише народжений згорИ,
Той, хто отримав поклик Божий,
І необхідні з ним дари.

Але повинен керуватись
Лише ЄвАнгелію він,
А сам, у тІні залишатись,
Щоб не пожати Божий гнів.

Та все ж для проповіді, звісно
слухач - це постать головна,
Але наш стан духовний різний,
ТомУ й торкається вона

по - різному, та ті щасливі,
Що згідно неї і живуть,
Недосконалі ж і хитливі,
Нехай духовно ще ростуть.
***
Іду до Церкви, день недільний,
І твердо вірю, ще на крок,
Мене наблизить до спасіння,
НовОю проповіддю Бог.

Рибаков Віктор м. Луцьк